

ผลการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของครูในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์

The Effect of Instructional Management Competencies of Teachers in Multi-Ethnic Classrooms

ปาริชาติ สุวรรณมา¹ และ เกียรติสุตา ศรีสุข²
Parichart Suwanma¹ and Kiatsuda Srisuk²

¹นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
²รองศาสตราจารย์ ดร. สาขาการวิจัยและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของครูในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม การเคารพสิทธิของผู้อื่น และการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม หลังจากครูได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการตามรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของครูในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัย คือ โรงเรียนบ้านแม่ฮ้อยใน อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3 ประกอบด้วย คณะครู จำนวน 9 คน นักเรียน จำนวน 143 คน เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ หลักสูตรการอบรมเชิงปฏิบัติการ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสำหรับครู คือ 1) แบบสังเกตพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอน 3) แบบบันทึกคุณลักษณะของนักเรียน และเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยสำหรับนักเรียน คือ 1) แบบสอบถามการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม 2) แบบสอบถามการเคารพสิทธิของผู้อื่น 3) แบบสอบถามการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม และ 4) การเขียนสะท้อนคิด ครูดีที่ฉันรัก สถิติที่ใช้ คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า RAI และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า หลังการอบรมเชิงปฏิบัติการ ครูได้ปฏิบัติการสอนจริงในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ ครูมีสมรรถนะการจัดการเรียนการสอน โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน (RAI) อยู่ระหว่าง 0.80-0.99 นักเรียนทุกระดับชั้นมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมในลักษณะที่ดีขึ้น เช่น การยอมรับความแตกต่างของผู้อื่น การทำงานร่วมกับผู้อื่น และความภาคภูมิใจในตนเอง ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะของนักเรียน พบว่า หลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ นักเรียนมีคุณลักษณะการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม ในระดับยอมรับมากที่สุด จากร้อยละ 38.60 เพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ 42.66 การเคารพสิทธิของผู้อื่น จากพฤติกรรมที่เคยแสดงออกถึงการไม่เคารพสิทธิของผู้อื่น ทางด้านร่างกาย ด้านวาจา และด้านเพศ ลดลง จากร้อยละ 3.42 เป็น ร้อยละ 1.73 และด้านการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นจาก 3.83 เป็น 4.06 นักเรียนชอบครูที่สอนให้เป็นคนดี มีมารยาท มีน้ำใจ อยู่อย่างพอเพียง และนำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

คำสำคัญ: การพัฒนาครู, สมรรถนะการจัดการเรียนการสอน, ห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์

* ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย ประเภทบัณฑิตศึกษา จากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ ประจำปีการศึกษา 2558

¹ Corresponding author Tel.: 09-4830-1337

E-mail address: chong_nguan@hotmail.com

Abstract

The main objective of this research was to study the result of developing teacher's management competencies for teaching in multi-ethnic classrooms. Teachers were trained using the developed model. It would provide the students characteristics of acceptance of multicultural, respect the rights of others and cohabitation in a multicultural society. The populations were 9 teachers and 143 students of Mae-Aor-Nai school. The research instrument was workshop program curriculum. The research instruments of teacher were 1) teaching observation form and 2) student's characteristic record form. The research instruments of student were 1) the questionnaire on acceptance of multicultural 2) the questionnaire on respecting the rights of others 3) the questionnaire on cohabitation in a multicultural society and 4) the student reflection essay about "the good teacher whom I love". Data were analyzed by using percentage, average, standard deviation, RAI value and content analysis. The result showed that the student behavior such as distinction acceptance, working with other, and proud in themselves change in a better way after teacher trained and taught in multi-ethnic class. Teacher gained higher teaching competency with the RAI between 0.80 and 0.99. The result of student characteristic analysis found that the acceptance of multicultural is the highest level was 38.6%, increased to 42.66%. Some student behaviors that referred to the non-respect of multicultural decreased from 3.42% to 1.73%. The cohabitation in multicultural, the average were increased from 3.83 to 4.06. The students appreciated the teachers who taught them to be good person, good manners, be sufficient man, and can apply their knowledge in everyday life.

Keywords: Teachers Development, Instructional Competencies, Multi-ethnic Classrooms

บทนำ

ประเทศไทยปัจจุบันประกอบด้วยพลเมืองที่มีความหลากหลายชาติพันธุ์ ภาษา ศาสนา ขนบประเพณี และวิถีชีวิตอย่างมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นที่ที่ติดกับประเทศเพื่อนบ้าน ส่งผลให้สัดส่วนนักเรียนต่างกลุ่มชาติพันธุ์ที่เรียนร่วมกับนักเรียนไทยมีเพิ่มมากขึ้น ซึ่งความแตกต่างหลากหลายทางเชื้อชาติ ภาษา ศาสนา ขนบธรรมเนียมประเพณี รวมทั้งวิถีชีวิตนี้ ทำให้สถานศึกษาและครู มีภาระงาน และอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนที่แตกต่างไปจากอดีตที่เป็นห้องเรียนวัฒนธรรมเดียว อีกทั้งประเทศไทยยังมีนโยบายของสภาความมั่นคงแห่งชาติที่ยึดหลักการอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุขบนความหลากหลายทางวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่กล่าวถึงการเสริมสร้างจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุขและการจัดการศึกษาตลอดชีวิตโดยให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา พัฒนาสาระและกระบวนการจัดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง (รสสุคนธ์ เนาวบุตร และ นรนิทร์ สังข์รักษา, 2558)

การจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนต้องมีการปรับเปลี่ยน พัฒนาตามบริบทเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพจริง คือ ห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ หรือ ห้องเรียนที่มีสภาพความเป็นพหุวัฒนธรรม ต้องมีการพัฒนาครู พัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ให้นักเรียนมีคุณลักษณะของการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความแตกต่างในทุก ๆ ด้าน ซึ่งสภาพปัญหาที่พบปัจจุบัน จากการศึกษาของ ญฐอร วราพงษ์พิพัฒน์ และ ยศวีร์

สายฟ้า (2015) เรื่องการจัดการชั้นเรียนของครูที่ตอบสนองต่อชั้นเรียนพหุวัฒนธรรมระดับประถมศึกษาตอนต้น :การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างประเทศไทยและประเทศสหรัฐอเมริกาพบว่า การจัดชั้นเรียนของครูประถมศึกษาตอนต้นที่ตอบสนองถึงความเป็นพหุวัฒนธรรมในประเทศไทยนั้น การจัดชั้นเรียนของห้องเรียนในประเทศไทยไม่มีแนวทางที่ชัดเจน มีการจัดชั้นเรียนอย่างไม่เป็นระบบ การสื่อสารของครูที่เอื้อต่อห้องเรียนที่มีความเป็นพหุวัฒนธรรมมีการสื่อสารกับนักเรียนในชาติหลักและนักเรียนต่างชาติทั้งในเชิงบวกและเชิงลบ อีกทั้งไม่มีการเชื่อมโยงความเป็นพหุวัฒนธรรมให้เกิดการผสมผสานและตอบสนองถึงความเป็น พหุวัฒนธรรมในบริบทต่าง ๆ ของชั้นเรียน รวมทั้งมีรูปแบบการปฏิบัติที่หลากหลายและไม่มีความชัดเจนต่อชั้นเรียนที่เอื้อต่อบริบทความเป็นพหุวัฒนธรรม นอกจากนี้ ในส่วนของการวางแผนและพัฒนาชั้นเรียนตลอดจนแนวทางในการแก้ปัญหาในชั้นเรียน พบว่า โดยภาพรวมครูผู้สอนไม่ให้ความสำคัญกับการวางแผนและการพัฒนาชั้นเรียนที่มีความเป็นพหุวัฒนธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นการแก้ปัญหา ครูทุกท่านมีแนวคิดที่จะเน้นให้นักเรียนเป็นผู้แก้ปัญหา โดยนักเรียนต่างชาติจะต้องเป็นฝ่ายปรับเปลี่ยนและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นให้สอดคล้องกับความต้องการของครู ทั้งนี้ยังพบอีกว่าสถานการณ์การจัดการศึกษาและรูปแบบการจัดการศึกษาระหว่างนักเรียนไทยและนักเรียนข้ามชาติในสถานศึกษาระดับปฐมวัยในจังหวัดพังงา มีรูปแบบการจัดการศึกษาที่เป็นการจัดการศึกษาภายใต้แนวคิดการกลืนเสียง (Assimilation) โดยมุ่งเน้นให้นักเรียนจากต่างวัฒนธรรมและชาติพันธุ์ปรับตัวเข้าหาวัฒนธรรมไทย และยังไม่พบว่าโรงเรียนใดที่จัดการศึกษาภายใต้แนวคิดการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม (Multicultural Education) และครูยังไม่มีโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพในการจัดการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรม (จิตรลดา รัตนพันธ์, ชีรวัฒน์ นิเจนตร, ชยพล บัวดิษ และ ทวีช บุญแสง, 2560)

จากปัญหาที่เกิดขึ้นในห้องเรียนส่งผลต่อการอยู่ร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน นักเรียนกับนักเรียน และส่งผลต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียน เป็นการสร้างความขัดแย้ง และการเกิดอคติ ผู้วิจัยจึงได้พัฒนารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของครูในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ขึ้น มีการนำแนวคิดการจัดการการศึกษาเชิงพหุวัฒนธรรมเข้ามาร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ และมีการจัดการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนการสอนให้ครู หลังจากการอบรมครูต้องนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้มาปฏิบัติจริง โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ที่โรงเรียน และมีการนิเทศติดตามหรือการสังเกตพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนจากตัวครู เพื่อนครู ผู้อำนวยการโรงเรียน และผู้วิจัย เพื่อประเมินสมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของครู และคุณลักษณะของนักเรียนด้านการยอมรับ การเคารพ และการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาผลการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของครูในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ เพื่อให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะการยอมรับ การเคารพ และการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม

วิธีดำเนินการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research)

2. กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย คือ โรงเรียนบ้านแม่ฮ้อยใน อำเภอยางตลาด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต คน 143 คน นักเรียน จำนวน 9 ประกอบด้วย คณะครู จำนวน 3

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง 1.3

หลักสูตรการอบรมเชิงปฏิบัติการตามรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของครูในท้องถิ่นหลากหลายชาติพันธุ์ ผ่านการหาคุณภาพของเครื่องมือโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.86 อยู่ในระดับดีมาก

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับครู 2.3

3.2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของครูในท้องถิ่นหลากหลายชาติพันธุ์

3.2.2 แบบบันทึกคุณลักษณะของนักเรียน

3.3 เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับนักเรียน

3.3.1 แบบสอบถามการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม

3.3.2 แบบสอบถามการเคารพสิทธิของผู้อื่น

3.3.3 แบบสอบถามการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม

3.3.4 แบบการเขียนสะท้อนคิด ครูดีที่ฉันรัก

การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับครูและนักเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 คน ได้ค่าความสอดคล้องของเครื่องมืออยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ระยะเวลาทำการทดลอง ผู้วิจัยได้จัดการอบรมเชิงปฏิบัติการให้ครูโดยใช้หลักสูตรการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของครูในท้องถิ่นหลากหลายชาติพันธุ์ เป็นเวลา วัน 2

4.2 ระยะดำเนินการทดลอง ครูนำความรู้ ทักษะ ที่ได้จากการอบรมเชิงปฏิบัติการมาปฏิบัติจริงในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการมีคุณลักษณะการยอมรับการเคารพ และการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายวัฒนธรรม เป็นเวลา เดือน และรับการนิเทศโดย 2 การสังเกตพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ จากตัวครู เพื่อนครู ผู้อำนวยการโรงเรียน และผู้วิจัย จำนวน สัปดาห์ ส่วนนักเรียนต้อง 2 ครั้ง โดยแต่ละครั้งใช้ระยะเวลาห่างกัน 4 ฉบับ คือ แบบสอบถามการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม แบบสอบถาม 3 ทำแบบสอบถาม จำนวน การเคารพสิทธิของผู้อื่นและ แบบสอบถามการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม ก่อนการเริ่มดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

4.3 ระยะหลังการทดลอง ครูบันทึกคุณลักษณะของนักเรียนที่เปลี่ยนแปลง ส่วนนักเรียนทำแบบสอบถาม จำนวน ฉบับ อีกครั้ง และเขียนแบบสะท้อนคิด 3

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน (RAI) ของแบบสอบถามการสังเกตพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของครูในท้องถิ่นหลากหลายชาติพันธุ์

5.2 หาค่าร้อยละของแบบสอบถามการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมและการเคารพสิทธิของผู้อื่น

5.3 หาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของแบบสอบถามการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม

5.4 วิเคราะห์เนื้อหาของแบบบันทึกคุณลักษณะของนักเรียนและแบบเขียนสะท้อนคิด ครูดีที่ฉันรัก

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. สมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของครู

หลังจากที่ครูได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการตามรูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของครูในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ แล้วนำความรู้ ทักษะ ที่ได้จากการอบรมเชิงปฏิบัติการมาปฏิบัติจริงในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการมีคุณลักษณะการยอมรับการเคารพ และการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายวัฒนธรรม ดังตาราง

ตาราง 1 ค่าดัชนีแสดงค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมินโดยการสังเกตพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์

พฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนของครู	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 4
1. การวางแผนกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะผู้เรียน	0.85	0.85	0.84	0.90
2. การจัดกิจกรรมส่งเสริมคุณลักษณะ	0.80	0.90	0.90	0.94
3. ทักษะการมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนชาติพันธุ์	0.86	0.93	0.98	0.99
4. ทักษะการใช้วาจาภิรยาท่าทาง	0.85	0.84	0.86	0.94

จากตาราง 1 แสดงให้เห็นว่าครูมีพฤติกรรมการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน (RAI) อยู่ระหว่าง 0.80-0.99 โดยด้านทักษะการมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนชาติพันธุ์ (ครั้งที่ 4) มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน (RAI) มีค่ามากที่สุด เท่ากับ 0.99

2. คุณลักษณะของนักเรียนด้านการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม การเคารพสิทธิของผู้อื่น และการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายทางสังคม

2.1 คุณลักษณะของนักเรียนด้านการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม

ตาราง 2 ผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะของนักเรียนด้านการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในโรงเรียนหลากหลายชาติพันธุ์

พฤติกรรมที่แสดงออกถึงการยอมรับความ หลากหลายทางวัฒนธรรม	ร้อยละของระดับการยอมรับ					
	ได้ มากที่สุด	ได้ มาก	ได้ ปาน กลาง	ได้	ได้ บ้าง	ไม่ได้
1. การเข้าร่วมกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่แตกต่างจาก ตนเอง ก่อนการจัดกิจกรรม หลังการจัดกิจกรรม	46.15 54.55	27.97 22.58	6.99 11.89	13.99 9.09	3.50 0.70	1.40 1.40
2. การเล่นกับเพื่อนที่พูดภาษาแตกต่างจากตนเอง ก่อนการจัดกิจกรรม หลังการจัดกิจกรรม	18.88 20.28	13.99 30.07	16.78 20.28	16.08 16.78	17.48 9.79	16.78 2.80
3. ถ้ารู้ว่าเพื่อนนับถือบรรพบุรุษหรือศาสนาที่แตกต่าง จากตนเอง ก่อนการจัดกิจกรรม หลังการจัดกิจกรรม	31.47 37.76	21.68 18.88	16.08 22.38	12.59 14.69	11.19 2.80	6.99 3.50
4. ถ้าเพื่อนเล่าวิถีชีวิตหรือการดำเนินชีวิตที่แตกต่าง จากตนเอง ก่อนการจัดกิจกรรม หลังการจัดกิจกรรม	35.66 41.26	20.28 20.28	10.49 13.99	18.18 22.38	10.49 2.10	4.90 0.00
5. ถ้าเพื่อนรับประทานอาหารที่แตกต่างจากตนเอง ก่อนการจัดกิจกรรม หลังการจัดกิจกรรม	32.87 41.26	22.38 20.28	9.79 11.89	13.99 16.78	10.49 4.90	10.49 4.90
6. ถ้าเพื่อนแต่งกายแต่งกายด้วยชุดประจำเผ่ามา โรงเรียน ก่อนการจัดกิจกรรม หลังการจัดกิจกรรม	32.87 45.45	14.69 16.78	13.99 9.79	15.38 18.18	6.29 4.20	16.78 5.59
7. ถ้าเพื่อนต้องขาดเรียนไปร่วมประเพณีที่สำคัญที่ บ้านเกิด ก่อนการจัดกิจกรรม หลังการจัดกิจกรรม	44.76 37.06	13.29 24.48	9.79 19.58	16.08 12.59	10.49 2.10	5.59 4.20

พฤติกรรมที่แสดงออกถึงการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม	ร้อยละของระดับการยอมรับ					
	ได้มากที่สุด	ได้มาก	ได้ปานกลาง	ได้	ได้บ้าง	ไม่ได้
8. ถ้าลักษณะบ้านเรือนของเพื่อนแตกต่างจากตนเอง						
ก่อนการจัดกิจกรรม	43.36	16.08	12.59	19.58	6.29	2.10
หลังการจัดกิจกรรม	47.55	17.48	15.38	13.99	5.59	0.00
9. ถ้าครูนำเครื่องดนตรีของกลุ่มชาติพันธุ์มาสอนในห้องเรียน						
ก่อนการจัดกิจกรรม	55.94	19.58	9.09	8.39	2.80	4.20
หลังการจัดกิจกรรม	55.24	18.88	8.39	11.19	5.59	0.70
10. ถ้าเพื่อนชวนเข้าร่วมการเล่นของกลุ่มชาติพันธุ์						
ก่อนการจัดกิจกรรม	44.06	16.78	10.49	13.29	6.29	9.09
หลังการจัดกิจกรรม	46.15	22.38	14.69	11.19	4.20	1.40
พฤติกรรมการยอมรับโดยรวม						
ก่อนการจัดกิจกรรม	38.06	18.67	11.61	14.76	8.53	7.83
หลังการจัดกิจกรรม	42.66	21.21	14.83	14.69	4.20	2.45

จากตาราง 2 คุณลักษณะการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมของนักเรียน โดยภาพรวมหลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู พบว่า นักเรียนมีคุณลักษณะของการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรมมากขึ้นก่อนการจัดกิจกรรม ในระดับยอมรับมากที่สุด จากร้อยละ 38.60 เพิ่มขึ้นเป็น ร้อยละ 42.66

2.2 คุณลักษณะของนักเรียนด้านการเคารพสิทธิของผู้อื่น

ตาราง 3 ผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะของนักเรียนด้านการเคารพสิทธิผู้อื่นก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนของครูในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์

พฤติกรรมการเคารพสิทธิผู้อื่น	ร้อยละของการเคารพสิทธิผู้อื่น		
	เคย	เคยแต่ไม่บ่อย	ไม่เคย
ทางร่างกาย			
ก่อนการจัดกิจกรรม	2.98	29.90	67.14
หลังการจัดกิจกรรม	1.66	30.33	68.01
ทางวาจา			
ก่อนการจัดกิจกรรม	4.12	36.52	59.36

พฤติกรรมและการเคารพสิทธิผู้อื่น	ร้อยละของการเคารพสิทธิผู้อื่น		
	เคย	เคยแต่ไม่บ่อย	ไม่เคย
หลังการจัดกิจกรรม	1.87	33.33	68.40
ทางเพศ			
ก่อนการจัดกิจกรรม	3.15	24.91	71.94
หลังการจัดกิจกรรม	1.66	25.88	73.22
พฤติกรรมและการเคารพสิทธิโดยรวม			
ก่อนการจัดกิจกรรม	3.42	30.44	66.15
หลังการจัดกิจกรรม	1.73	29.85	68.68

จากตาราง 3 คุณลักษณะการเคารพสิทธิผู้อื่นของนักเรียนโดยภาพรวม พบว่า หลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู นักเรียนมีคุณลักษณะของการเคารพสิทธิของผู้อื่นมากขึ้นกว่าก่อนการจัดกิจกรรม จากพฤติกรรมที่เคยแสดงออกถึงการไม่เคารพสิทธิของผู้อื่น ทางด้านร่างกาย ด้านวาจา และด้านเพศ ลดลงจากร้อยละ 3.42 เป็นร้อยละ 1.73

1.2.3 คุณลักษณะของนักเรียนด้านการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม

ตาราง 4 ผลการเปรียบเทียบคุณลักษณะของนักเรียนด้านการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมก่อนและหลังการจัดการเรียนการสอนของครูในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์

พฤติกรรมการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม	$\bar{X}$	SD	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย
ด้านการสื่อสารกับเพื่อน			
ก่อนการจัดกิจกรรม	3.80	0.53	เพิ่มขึ้น 0.20
หลังการจัดกิจกรรม	4.00	0.65	
ด้านกระบวนการทำงานกลุ่ม			
ก่อนการจัดกิจกรรม	3.94	0.67	เพิ่มขึ้น 0.27
หลังการจัดกิจกรรม	4.21	0.71	
ด้านการจัดการอารมณ์			
ก่อนการจัดกิจกรรม	3.67	0.77	เพิ่มขึ้น 0.30
หลังการจัดกิจกรรม	3.97	0.62	
ด้านการรู้จักเข้าใจตนเอง			
ก่อนการจัดกิจกรรม	3.95	0.54	เพิ่มขึ้น 0.18
หลังการจัดกิจกรรม	4.13	0.63	
พฤติกรรมโดยรวม			เพิ่มขึ้น 0.23

พฤติกรรมการณ์อยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม	$\bar{X}$	SD	ความแตกต่างของค่าเฉลี่ย
ก่อนการจัดกิจกรรม	3.83	0.44	
หลังการจัดกิจกรรม	4.06	0.55	

จากตาราง 4 คุณลักษณะการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมของนักเรียนโดยภาพรวม พบว่า หลังการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครู นักเรียนมีพฤติกรรมการณ์อยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมทุกด้าน

อภิปรายผลการวิจัย

1. หลังจากทีครูได้รับการอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนการสอนในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ และนำความรู้ ประสบการณ์มาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนจริง ได้ผลการศึกษาพฤติกรรมการณ์จัดการเรียนการสอนของครูในห้องเรียนหลากหลาย ชาติพันธุ์ พบว่า จากการสังเกตพฤติกรรมการณ์จัดการเรียนการสอนของครู จำนวน 4 ครั้ง ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมิน (RAI) อยู่ระหว่าง 0.80-0.99 ผู้วิจัยได้ติดตามสังเกตพฤติกรรมการณ์จัดการเรียนการสอน จำนวน 4 ครั้ง ร่วมกับ ครู เพื่อนครู และผู้อำนวยการโรงเรียน ในการสังเกตพฤติกรรมการณ์หรือการนิเทศแต่ละครั้ง พฤติกรรมลักษณะการมีปฏิสัมพันธ์กับนักเรียนชาติพันธุ์จะปรากฏชัดเจน และค่าดัชนีความสอดคล้องเพิ่มขึ้นทุกครั้ง คือ 0.86 0.93 0.98 และ 0.99 ปรากฏให้เห็นชัดเจนว่าครูผู้ถูกนิเทศกับผู้นิเทศมีความเห็นสอดคล้องกันมากที่สุดถึงพฤติกรรมการณ์ที่สังเกตได้ในด้านนี้โดยมีพฤติกรรมการณ์ที่แสดงออก เช่น ไม่จับผิดนักเรียนชาติพันธุ์ด้านภาษา ไม่แสดงความรังเกียจด้วยท่าทาง สายตา หรือน้ำเสียง และพยายามเข้าใจถ้อยคำหรือวัฒนธรรมพื้นฐานของนักเรียนชาติพันธุ์ ซึ่งเป็นแบบอย่างที่ดีต่อการพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียนด้านการยอมรับ การเคารพ และการอยู่ร่วมกันในห้องเรียนที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม สอดคล้องกับ ปาจริย์ วงษ์ไกร และ สุวีริ ศิวะแพทย์ (2558) ที่ศึกษาผลการพัฒนาครูเพื่อช่วยเหลือเด็กที่มีภาวะสมาธิสั้นโดยใช้โปรแกรมอบรมครู พบว่า หลังการทดลองครูที่ได้รับการอบรมโดยโปรแกรมอบรม ครูสอนเด็กสมาธิสั้นมีคะแนนความรู้เกี่ยวกับการดูแลช่วยเหลือเด็กโรคสมาธิสั้นสูงขึ้นกว่าก่อนได้รับการอบรมและเด็กสมาธิสั้นทั้ง คนที่ได้เข้าเรียนกับครูที่ผ่านการอบรม 4 โดยใช้โปรแกรมอบรมครูสามารถสอนเด็กสมาธิสั้นให้มีพฤติกรรมการณ์มีส่วนร่วมและมีพฤติกรรมการณ์ส่งงานเพิ่มขึ้น และสอดคล้องกับ จิตรลดา รัตนพันธ์, ชีววัฒน์ นิจนตร, ชยพล บัวดิษ และ ทวีช บุญแสง, (2560) ได้พัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการอยู่ร่วมกันเชิงพหุวัฒนธรรมในสถานศึกษาระดับปฐมวัย พบว่า ครูที่ได้รับการพัฒนา มีความรู้ความเข้าใจและทักษะในการจัดการเรียนการสอนเชิงพหุวัฒนธรรมในมิติการลดการรังเกียจเดียดฉันท์ (prejudice reduction) และสามารถจัดกิจกรรมตามแผนการจัดประสบการณ์เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้รู้จักวัฒนธรรมของตนเองและวัฒนธรรมของผู้อื่น ครูและบุคลากรทางการศึกษาควรเห็นความสำคัญและมีเจตคติที่ดีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในสังคมโรงเรียนที่เป็นสังคมพหุวัฒนธรรม คือ การที่มีเด็กต่างเชื้อชาติ ภาษา ศาสนา วัฒนธรรม มาเรียนร่วมในโรงเรียนเดียวกัน ครูมีบทบาทและมีหน้าที่ในการจัดการเรียนการสอนโดยการ สร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ให้เกิดความเสมอภาคขึ้น โดยการยอมรับความแตกต่างทางวัฒนธรรม (รสสุคนธ์ เนาวบุตร และ นรนิทร์ สังข์รักษา, 2558)

2. ผลการบันทึกคุณลักษณะของนักเรียนในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ ด้านการยอมรับ การเคารพ และการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม พบว่า นักเรียนทุกระดับชั้นมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการณ์ในลักษณะที่ดีขึ้น เช่น การยอมรับความแตกต่างของผู้อื่น การทำงานร่วมกับผู้อื่น และความ

ภาคภูมิใจในตนเอง เนื่องจากการจัดกิจกรรมในห้องเรียน เช่น การใช้กระบวนกลุ่มเพื่อสลายความเป็นกลุ่มเดียวกัน แต่เป็นกระบวนกลุ่มที่รวมกลุ่มของความแตกต่างไว้ด้วยกัน การเรียนรู้ผ่านการเล่นเกม เช่น เกมบิงโก หาค้นเก่งในแต่ละด้าน เพื่อเรียนรู้ความแตกต่างระหว่างบุคคล และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน กิจกรรมการให้กำลังใจเพื่อสร้างความเชื่อมั่น และการกล้าแสดงออก การแสดงความคิดเห็น ช่วยสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ กิจกรรมฉันทิต ฉันทชอบ เป็นกิจกรรมที่ทำให้รู้จักตนเอง รู้จักผู้อื่น การบอกเล่าความรู้สึกของตนเองที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ แล้วนำมานำเสนอ หรืออภิปรายร่วมกัน ทำให้นักเรียนเข้าใจตนเอง และเข้าใจเพื่อนมากขึ้น ทำให้สามารถทำงานร่วมกันโดยไม่คำนึงถึงชาติพันธุ์ กิจกรรมตุ๊กตาแทนการกระทำ เป็นกิจกรรมที่ช่วยให้เข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นมากขึ้น รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา รู้จักที่จะชื่นชมกับความสำเร็จของเพื่อนและตนเอง แสดงความรู้สึกที่ดีต่อตนเองและผู้อื่นได้ บอกเล่าความดีหรือความภูมิใจของตนเอง ของเพื่อนให้ผู้อื่นรับรู้ได้ ยอมฟังรับความคิดของผู้อื่น รับรู้ถึงความรู้สึกและการกระทำที่ดีของเพื่อน ควบคุมอารมณ์ที่เกิดขึ้นได้ด้วยวิธีที่เหมาะสมได้ดีขึ้น ฟังผู้อื่นและกล้ายืนยันความคิดความรู้สึกได้อย่างมีเหตุผลที่สมเหตุสมผลให้เพื่อนรับรู้ได้ เสนอทางออกของข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นในกลุ่มเพื่อนได้ด้วยข้อเท็จจริงที่ถูกต้องและด้วยวิธีที่เหมาะสม มีอารมณ์ขัน รวมทั้งการแสดงออกถึงพฤติกรรมที่ทำให้ตนเองและเพื่อนมีความสุขอย่างเหมาะสม มีน้ำใจต่อกัน และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข สอดคล้องกับพฤติกรรมการอยู่ร่วมกันเชิงพหุวัฒนธรรม ได้แก่ การทักทายผู้อื่นเป็นภาษาอื่นๆ นอกเหนือจากภาษาแม่ การพูด ตัวเลข ภาษาอื่นๆ นอกเหนือจากภาษาแม่ การแนะนำผู้อื่นพูดภาษาของตนเอง การแสดงความอยากรู้ภาษา/วัฒนธรรมอื่น ๆ โดยการถามเพื่อนต่างวัฒนธรรม การช่วยเหลือเพื่อนจากต่างวัฒนธรรม การเล่นกับเพื่อนต่างวัฒนธรรม การนอนร่วมกันในระหว่างช่วงพักของนักเรียน ปฐมวัย การรับประทานอาหารชาติพันธุ์อื่นๆ และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ปกครอง นักเรียนชาติพันธุ์อื่นๆ (จิตรลดา รัตนพันธ์, ชีรวัฒน์ นิเจนตร, ชยพล บัวดิษ และ ทวีช บุญแสง, 2560)

3. ผลการวิเคราะห์คุณลักษณะของผู้เรียนในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ หลังการใช้รูปแบบพบว่า ด้านการยอมรับความหลากหลายทางวัฒนธรรม มีระดับยอมรับมากที่สุด จากร้อยละ 38.60 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 42.66 ด้านการเคารพสิทธิผู้อื่นมีพฤติกรรมที่เคยแสดงออกถึงการไม่เคารพสิทธิของผู้อื่น ทางด้านร่างกาย ด้านวาจา และด้านเพศ ลดลง จากร้อยละ 3.42 เป็นร้อยละ 1.73 และด้านการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นจาก 3.83 เป็น 4.06 แสดงให้เห็นว่า การใช้รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของครูในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ พัฒนาคุณลักษณะของนักเรียนด้านการยอมรับ การเคารพ และการอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายวัฒนธรรมได้จริง การพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียนต้องใช้เวลา และความอดทนของครูในการปฏิบัติตัวเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดี และการให้นักเรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง โดยทุกอย่างต้องเริ่มจากตัวครู เพื่อลดอคติ และ ส่งเสริมให้นักเรียนพัฒนาคุณลักษณะการยอมรับ การเคารพ และ การอยู่ร่วมกันในสังคมที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับแนวคิดของ อังคาร เอ็บสุขศิริ (2556) ที่กล่าวถึง การแสดงออกซึ่งการยอมรับผู้อื่นโดยการศึกษาดังธรรมชาติดความแตกต่างระหว่างบุคคลเพื่อให้เกิดความเข้าใจและการยอมรับ กล่าวว่าการที่ความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันจะเกิดขึ้นได้ นอกจากบุคลากรต้องเข้าใจและยอมรับตนเองแล้ว ต้องเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์และลักษณะเฉพาะตัวของบุคคลแล้วเราย่อมสามารถยอมรับและให้อภัยซึ่งกันและกันได้ การยอมรับและให้อภัยต่อกันจะทำให้เกิดความรู้สึกที่ดีและความสัมพันธ์อันดีต่อกันตามการแสดงออกให้ผู้อื่นรู้สึกว่าได้รับการยอมรับจะต้องอยู่บนพื้นฐานการปฏิบัติต่อกันอย่างให้เกียรติ โดยแสดงออกมาในพฤติกรรมที่พึงที่ดี การแสดงความชื่นชม และการมีเจตคติที่ดีต่อผู้อื่น เห็นคุณค่าและให้ความสำคัญกับผู้อื่น ไม่ดูถูกเหยียดหยามผู้อื่น แต่ควรยึดมั่นในความเท่าเทียมของมนุษย์ เห็นใจ ให้อภัย เอื้อเฟื้อต่อกัน ด้วยความจริงใจ โดยฝึกปฏิบัติให้เป็นนิสัย รวมถึงการเข้าใจผู้อื่นเพื่อให้อยู่ร่วมกันได้อย่างมีความสุข คือ ต้องเข้าใจว่าบุคคลจะแสดงพฤติกรรมได้

ถูกต้องเหมาะสมน่าชื่นชมหรือไม่ เพียงใด ขึ้นอยู่กับคุณภาพของสติปัญญาและสภาพร่างกาย รวมถึงรูปร่างหน้าตาที่มีผลต่อเจตคติของผู้อื่นด้วย วัฒนธรรม ประเพณี ลักษณะภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ซึ่งเป็นตัวกำหนดรูปแบบของพฤติกรรม คนในแต่ละสังคมจะมีวิถีชีวิตและลักษณะพฤติกรรมที่แตกต่างกัน และสภาวะความเป็น “ตัวตน” ของบุคคล คือ ลักษณะตัวตนที่แท้จริง (Real Self) และตัวตนตามความรู้สึกนึกคิดของบุคคล (Self Concept) เพราะสภาวะตัวตนนี้จะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมและความรู้สึกนึกคิดของบุคคล (อัครา เอิบสุขศิริ, 2556) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิมพ์ทอง สังสุทธิพงศ์ (2558) ได้ศึกษารูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของครู พลศึกษาเพื่อสร้างเสริมสุขภาพแก่นักเรียนประถมศึกษา ผลการทดลองใช้รูปแบบ พบว่า ครูพลศึกษามีสมรรถนะการจัดการเรียนการสอนโดยรวมอยู่ในระดับมาก และสมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของครูพลศึกษาหลังสูงกว่าก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนสุขภาพของนักเรียนทั้งด้านอารมณ์ สังคม และปัญหามีแนวโน้มดีขึ้นกว่าก่อนการใช้รูปแบบการพัฒนา

4. ผลการเขียนสะท้อนคิด ครูดีที่ฉันรัก ของนักเรียน พบว่า นักเรียนชื่นชมครูที่มีลักษณะใจดี ยิ้มง่าย มีเมตตา มีความยุติธรรม มีเหตุผล รับฟังความคิดเห็นของนักเรียน มีความจริงใจ ให้โอกาสในการปรับปรุงตัวเอง และให้กำลังใจนักเรียนเสมอ และชื่นชอบครูที่สอนให้เป็นคนดี มีมารยาท มีน้ำใจ อยู่อย่างพอเพียง นำความรู้ที่ได้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ สอดคล้องกับ การปฏิรูปคุณภาพครูที่กล่าวว่า องค์กรประกอบหลักของครูต้องมีความรับผิดชอบ รักเด็ก เข้าใจเด็ก ดูแลเด็ก หากเด็กยอมรับในตัวครูได้ก็จะเป็นด่านแรกที่เปลี่ยนแปลงเด็กได้อย่างแท้จริง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2558) รวมทั้งการสร้างบรรยากาศทางใจในการจัดการเรียนรู้ ดังที่ พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และ เพียว ยินดีสุข (2557) กล่าวว่า บรรยากาศทางจิตใจหรือบรรยากาศทางจิตวิทยา มีความสำคัญต่อการเรียนการสอนอย่างมาก เพราะการเรียนการสอนจะดำเนินอย่างมีชีวิตชีวาและราบรื่นนั้น ผู้เรียนกับผู้เรียนและผู้สอนกับผู้เรียนต้องมีความสัมพันธ์กัน และมีปฏิสัมพันธ์กัน อย่างไม่มีการหวาดระแวงกัน ปราศจากการติและวิพากษ์วิจารณ์ในทางลบหรือทางไม่ดี เป็นบรรยากาศของการให้ความร่วมมือ ซึ่งทั้งผู้สอนและผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างบรรยากาศทางจิตใจร่วมกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ควรคัดเลือกโรงเรียนที่เข้ารับการอบรมเชิงปฏิบัติการที่ให้ความร่วมมือด้วยความสมัครใจ และได้รับความร่วมมือจากผู้อำนวยการโรงเรียนที่ให้การสนับสนุนและต้องการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในบริบทจริงของห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ในโรงเรียน

2. ควรมีข้อตกลงร่วมกันในการบริหารจัดการเวลาในการทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น การนิเทศการจัดการเรียนการสอน เพื่อความสะดวกของทางโรงเรียน

3. จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าครูผู้สอนในห้องเรียนหลากหลายชาติพันธุ์ควรตระหนักถึง ภูมิหลังทางวัฒนธรรมของนักเรียน เพื่อให้เกิดความเข้าใจอันดีในห้องเรียน ซึ่งจะส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาในระยะยาว เช่น 1 ภาคเรียน หรือ 1 ปีการศึกษา และติดตามผลอย่างสม่ำเสมอเพื่อศึกษาประสิทธิภาพของรูปแบบการพัฒนาครู

เอกสารอ้างอิง

- จิตรลดา รัตนพันธ์, ชีรวัดน์ นิเจนตร, ชยพล บัวดิษ และทวัช บุญแสง. (2560). การพัฒนารูปแบบการจัดการศึกษาเพื่อส่งเสริมการอยู่ร่วมกันเชิงพหุวัฒนธรรมระหว่างนักเรียนไทยและนักเรียนข้ามชาติในสถานศึกษาระดับปฐมวัย ในจังหวัดพังงา. *วารสารราชภัฏสุราษฎร์ธานี*. 4(1), 115-146.
- ณัฐอร วราพงษ์พิพัฒน์ และ ยศวีร์ สายฟ้า. (2015). การจัดการชั้นเรียนของครูที่ตอบสนองต่อชั้นเรียนพหุวัฒนธรรมระดับประถมศึกษาตอนต้น : การศึกษาเปรียบเทียบระหว่างประเทศไทยและประเทศสหรัฐอเมริกา. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์ทางการศึกษา*. 10(1), 329-343.
- ปาจริย์ วงษ์ไกร และ สุวีร์ ศิวะแพทย์. (2558). ผลการพัฒนาครูเพื่อช่วยเหลือเด็กที่มีภาวะสมาธิสั้นโดยใช้โปรแกรมอบรมครู. *วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น*. 9(4), 92-100.
- พิมพ์ทอง สังสุทธิพงศ์. (2558). รูปแบบการพัฒนสมรรถนะการจัดการเรียนการสอนของครูพลศึกษาเพื่อสร้างเสริมสุขภาพแก่นักเรียนประถมศึกษา. *วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่*.
- พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และ พเยาว์ ยินดีสุข. (2557). *การจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- รสสุคนธ์ เนาวบุตร และ นรนิทร์ สังข์รักษา. (2558). แนวทางการจัดการศึกษาเรียนรู้ร่วมพหุวัฒนธรรม: กรณีศึกษาชุมชนบ้านป่าละอู อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. *วารสารวิชาการ viridian E-journal ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ*. 8(2), 420-435.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2558). *โครงการปฏิบัติการเรียนรู้สู่ผู้เรียน (พ.ศ. 2557-2560) “สะท้อนปัญหาและทางออกตอบโจทย์ปัญหาการปฏิรูปการศึกษาไทย”*. กรุงเทพฯ: 21 เซ็นจูรี จำกัด.
- อัครา เอิบสุศิริ. (2556). *จิตวิทยาสำหรับครู*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.